

JOGI FÓRUM PUBLIKÁCIÓ

**A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv szerinti
gazdasági tevékenység és szolgáltatásnyújtás fogalmainak értelmezése a Lajvér
ügyben**

Szerző: dr. Kiss Renáta

Trier, 2016. november 25.

A Kúria 2015. június 3-án előzetes döntéshozatal iránti kérelmet terjesztett elő az Európai Unió Bíróságához a C-263/15. számú ügyben a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2006/112 irányelv) 9. cikke (1) bekezdésének és 24. cikke (1) bekezdésének értelmezése kapcsán az előtte a Lajvér Meliorációs Nonprofit Kft. I. r. felperes és a Lajvér Csapadékvízrendezési Nonprofit Kft. II. r. felperes és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV) alperes között folyamatban lévő eljárásban.¹

Az Európai Unió Bírósága ítéletében (továbbiakban: Ítélet) hasznos támpontot nyújtott a 2006/112/EK irányelv adóalany, gazdasági tevékenység és szolgáltatásnyújtás fogalmainak értelmezése körében.

Az alapeljárás felperesei „nonprofit gazdasági társaságok”, amelyek e jogcímen nem jövedelemszerzésre irányuló gazdasági tevékenységet folytatnak, és csak kiegészítő jelleggel folytathatnak üzletszerű gazdasági tevékenységet². Létrehozásuk célja a tagjaik tulajdonában lévő földterületen lévő mezőgazdasági létesítmények, úgymint vízelvezető, tározó és hordalékakna megépítése, majd üzemeltetése, melynek fejében nyolc évig üzemeltetési díjat kívánnak szedni a tulajdonosoktól. A létesítmények megvalósításához szükséges munkákat állami és európai uniós forrásokból finanszírozták. Az ügyletek előkészítésével és kivitelezésével a Recontír BPM Kft.-t bízták meg, amely az eddig teljesített munkákról hozzáadottérték-adót (a továbbiakban: hea) tartalmazó számlát bocsátott ki, amely héát a felperesek le kívántak vonni.³

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (NAV) azonban az alapeljárás felperesei által kért adólevonási jogot megtagadta azzal az indokkal, hogy a tervezett tevékenység nem tartozik a 2007. évi CXXVII. törvény az általános forgalmi adóról (a továbbiakban:

1 A Bíróság ítéletének 1., 2. pontjai alapján
<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jspx?text=&docid=179461&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=884031>

2 A gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 4. §-ának (1) bekezdése szerint gazdasági társaság nem jövedelemszerzésre irányuló közös gazdasági tevékenység folytatására is alapítható (nonprofit gazdasági társaság). Nonprofit gazdasági társaság bármely társasági formában alapítható és működtethető. A gazdasági társaság nonprofit jellegét a gazdasági társaság cégnevében a társasági forma megjelölésénél fel kell tüntetni.

3 Az Ítélet 11-13. pontjai alapján

áfatörvény) 6. §-a⁴ szerinti „gazdaság tevékenység” körébe. A NAV szerint az alapeljárás felperesei a tevékenységük tekintetében nem rendelkeznek „adóalany” minőséggel⁵. A felperesek tagjaik felé vagy harmadik személyek irányába nem végeznek olyan tevékenységet, amely „szolgáltatásnyújtásnak” minősülne. A mezőgazdasági létesítmények rendeltetésszerű üzemeltetése, amely a betonpálya és környezete tisztán tartásában, és a szabad vízfolyás folyamatos biztosításában áll, közúti jellegű, és jogszabályban előírt kötelezettség, nem pedig szolgáltatásnyújtás. A felperesek által az e létesítmények üzemeltetéséhez beszedni tervezett csekély mértékű bevétel nem felel meg az áfatörvény „ellenérték” fogalmának^{6,7}.

Az alapeljárás felpereseinek az ezen elutasító határozattal szemben indított keresete az első fokon a NAV által előterjesztett indokokkal egyező indokolás mellett elutasításra került.⁸

A felperesek felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő a Kúriához, mivel álláspontjuk szerint mint gazdasági társaság „adóalany” minőséggel rendelkeznek, az adólevonási jog gyakorolhatósága pedig a végzett tevékenység besorolásától függ, és az áfatörvény 6. §-ának (1) bekezdése szerinti „gazdasági tevékenység” fogalom meghatározásának megvalósulásához elegendő valamely tevékenység tartós vagy rendszeres végzése, amely ellenérték elérését eredményezi. Haszon realizálását jogszabály nem írja elő.⁹

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseivel a Kúria lényegében arra várt választ, hogy a 2006/112 irányelv 9. cikkének (1) bekezdését¹⁰ úgy kell-e értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló mezőgazdasági létesítmények nonprofit gazdasági társaság által történő üzemeltetése az e rendelkezés szerinti gazdasági tevékenységnek minősül azon körülmény ellenére,

4 Az áfatörvény 6. §-ának (1) bekezdése szerint gazdasági tevékenység: valamely tevékenység üzletszerű, illetőleg tartós vagy rendszeres jelleggel történő folytatása, amennyiben az ellenérték elérésére irányul, vagy azt eredményezi, és annak végzése független formában történik.

5 Az áfatörvény 5. §-ának (1) bekezdése szerint adóalany az a jogképes személy vagy szervezet, aki (amely) saját neve alatt gazdasági tevékenységet folytat, tekintet nélkül annak helyére, céljára és eredményére.

6 Az áfatörvény 259. §-ának 6. pontja szerint ellenérték bármilyen vagyoni előny, ideértve a meglévő követelés mérséklésére elismert vagyoni értéket is, de ide nem értve a kártérítést.

7 Az Ítélet 14. pontja alapján

8 Az Ítélet 15. pontja alapján

9 Az Ítélet 16. pontja alapján

10 2006/112 irányelv 9. cikkének (1) bekezdése szerint »Adóalany« az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére. »Gazdasági tevékenység« a termelők, a kereskedők, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenysége, beleértve a kitermelőipari és mezőgazdasági tevékenységeket, valamint a szabadfoglalkozású vagy azzal egyenértékű tevékenységeket is. Gazdasági tevékenységnek minősül különösen a materiális vagy immateriális javak tartós bevétel elérése érdekében történő hasznosítása.

hogy egyrészt e létesítményeket jelentős mértékben állami támogatásokból finanszírozták, másrészt pedig üzemeltetésük során csak csekély összegű hasznosítási díjból származó bevételhez jutnak. Kérdése arra is kiterjedt, hogy az említett irányelv 24. cikkét¹¹ úgy kell-e értelmezni, hogy a mezőgazdasági létesítmények ezen üzemeltetése szolgáltatásnyújtásnak minősül, és hogy közvetlen kapcsolat áll fenn e szolgáltatásnyújtás és az esetleg ellenértéknek minősülő díj között azon körülmény ellenére, hogy jogszabályi kötelezettségek teljesítéséről van szó.¹²

A Bíróság az Ítéletében előljáróban leszögezte, hogy bár a 2006/112 irányelv tágan határozza meg a héa alkalmazási körét, e rendelkezés kizárólag a gazdasági jellegű tevékenységekre vonatkozik¹³. A 2006/112 irányelvnek az adóköteles ügyletekre vonatkozó 2. cikke szerint¹⁴ ugyanis a termékimporton túl a héa hatálya alá tartozik a tagállamon belül ellenérték fejében teljesített Közösségen belüli termékbeszerzés, termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás. Az irányelv 9. cikke értelmében az minősül adóalany, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére¹⁵. A „termékértékesítés” és a „szolgáltatásnyújtás” fogalmak a 2006/112 irányelv értelmében objektív jellegűek, függetlenül az érintett tevékenységek céljától és eredményétől¹⁶. A „gazdasági tevékenység” fogalmát a 2006/112 irányelv 9. cikke (1) bekezdésének második albekezdése úgy határozza meg, hogy az felöleli a termelők, a kereskedők, illetve a szolgáltatók valamennyi tevékenységét, valamint különösen a materiális vagy immateriális javak bevétel elérése érdekében történő tartós hasznosítását magukban foglaló tevékenységeket. E „hasznosítás” fogalma a közös héarendszer semlegessége követelményének megfelelően minden olyan ügyletre vonatkozik, tekintet nélkül azok jogi formájára, amely bevétel elérése érdekében javak tartós hasznosítását foglalja magában¹⁷. Egyébiránt a 2006/112 irányelv 24. cikke értelmében szolgáltatásnyújtás minden olyan tevékenység, amely nem minősül termékértékesítésnek. Mivel

11 2006/112 irányelv 24. cikkének (1) bekezdése szerint »Szolgáltatásnyújtás« minden olyan tevékenység, amely nem minősül termékértékesítésnek.

12 Az Ítélet 17-19. pontjai alapján

13 Lásd különösen: 2003. június 26-i MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring ítélet, C-305/01, EU:C:2003:377, 39. pont; 2007. június 26-i T-Mobile Austria és társai ítélet, C-284/04, EU:C:2007:381, 34. pont; 2009. október 29-i Bizottság kontra Finnország ítélet, C-246/08, EU:C:2009:671, 34. pont

14 A 2006/112 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján a héa hatálya alá tartozik az egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy által ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás.

15 Lásd különösen: 1987. március 26-i Bizottság kontra Hollandia ítélet, 235/85, EU:C:1987:161, 6. pont; 2008. szeptember 16-i Isle of Wight Council és társai ítélet, C-288/07, EU:C:2008:505, 26. és 27. pont; 2009. október 29-i Bizottság kontra Finnország ítélet, C-246/08, EU:C:2009:671, 35. pont

16 Lásd: 2006. január 12-i Optigen és társai ítélet, C-354/03, C-355/03 és C-484/03, EU:C:2006:16, 44. pont

17 Lásd ebben az értelemben: 2007. június 26-i T-Mobile Austria és társai ítélet, C-284/04, EU:C:2007:381, 38. pont; 2007. december 13-i Götz-ítélet, EU:C:2007:789, 18. pont

valamely szolgáltatásnyújtás adóalapját a nyújtott szolgáltatásért kapott ellenérték képezi, csak akkor adóztatható a szolgáltatásnyújtás, ha közvetlen kapcsolat van a nyújtott szolgáltatás és a kapott ellenérték között. Ebből következik, hogy a szolgáltatás a 2006/112 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében csak akkor minősül „ellenérték fejében” teljesítettnek, és így adókötelesnek, ha a szolgáltatás nyújtója és igénybevevője között olyan jogviszony van, amelynek keretében kölcsönös szolgáltatásnyújtásra kerül sor úgy, hogy a szolgáltatásnyújtó által kapott juttatás képezi a szolgáltatást igénybe vevő számára nyújtott szolgáltatás tényleges ellenértékét^{18, 19}.

Tehát az alapügyben szóban forgó tevékenység akkor tekintendő úgy, hogy a 2006/112 irányelv 9. cikke (1) bekezdése második albekezdésének értelmében vett „gazdasági tevékenység” fogalma alá tartozik, ha azt tartós bevétel elérése érdekében végzik. Ez pedig ténykérdés, amelyet az adott ügy összes körülményének figyelembevételével kell megválaszolni.²⁰

Az alapeljárás felperesei által teljesített vagy teljesítendő szolgáltatások a mezőgazdasági létesítményeknek és a közúthálózat részét képező bizonyos szakaszoknak a szabad vízfolyás, többek között e létesítmények tisztán tartása révén történő folyamatos biztosítása érdekében történő üzemeltetésében állnak. E szolgáltatások díjazás ellenében történnek vagy történnek majd, mivel a felperesek üzemeltetési díjat kívánnak szedni 8 év határozott időtartamra az érintett ingatlantulajdonosoktól. Ezen tények alapján megállapítható, hogy e létesítmények üzemeltetésének biztosítása bevétel elérése érdekében történik. A 2006/112 irányelv 9. cikke szerinti „gazdasági tevékenység” önálló folytatásába - objektív elemek által alátámasztottan - kezdeni szándékozó személyt, aki ennek érdekében teljesíti az első beruházási kiadásokat, adóalanynak kell tekinteni²¹, ennek megfelelően irreleváns, hogy az alapeljárás felperesei a mezőgazdasági létesítmények üzemeltetését megkezdték-e abban az időpontban, amikor az

18 Lásd például: 1994. március 3-i Tolsma-ítélet, C-16/93, EU:C:1994:80, 13. és 14. pont; 2002. március 21-i Kennemer Golf ítélet, C-174/00, EU:C:2002:200, 39. pont; 2009. október 6-i SPÖ Landesorganisation Kärnten ítélet, C-267/08, EU:C:2009:619, 19. pont

19 Az ítélet 20-26. pontjai alapján

20 Az ítélet 28-29. pontjai alapján

21 Lásd analógia útján: 2000. március 21-i Gabalfrisa és társai ítélet, C-110/98-C-147/98, EU:C:2000:145, 47. pont; 2000. június 8-i Breitsohl-ítélet, C-400/98, EU:C:2000:304, 34. pont

előzetesen megfizetett hea levonásához való jogukra hivatkoztak.²²

A tervezett üzemeltetési díjnak tartós jelleget biztosít a beszedésére előírt nyolcéves időszak²³. A 2006/112 irányelv 9. cikke (1) bekezdése második albekezdése egyértelműen rendelkezik arról, hogy annak megállapítása szempontjából, hogy a materiális vagy immateriális javak hasznosítása bevétel elérése érdekében történik-e, nem releváns az, hogy a hasznosítás nyereségszerzésre irányul-e, vagy sem²⁴, így az a tény, hogy társasági formájuk okán az alapeljárás felperesei csupán kiegészítő jelleggel folytathatnak üzletszerű gazdasági tevékenységet, nem befolyásolja a tartós bevétel elérése érdekében folytatott gazdasági tevékenység fennállását. Annak a meghatározásához, hogy a mezőgazdasági létesítményeket ténylegesen tartós bevétel elérése érdekében használják-e, az alapügyben szóban forgó tevékenység kiegészítő jelleggel történő lehetséges folytatásának e tevékenység gazdasági jellegére gyakorolt hatása a mezőgazdasági létesítmények hasznosítása valamennyi feltételének vizsgálata szükséges²⁵.²⁶

A jelen ügyben megállapított tényállás alapján a tervezett üzemeltetési díj - annak időtartama okán - tartós jelleget ölt, és így e létesítmények üzemeltetése a 2006/112 irányelv 9. cikke (1) bekezdésének második albekezdése szerinti „gazdasági tevékenységnek” tekintendő. Az a körülmény, hogy a megvalósított beruházásokat nagy részben a tagállam és az Unió által nyújtott támogatásokból finanszírozták, nem befolyásolja az alapeljárás felperesei által folytatott vagy tervezett tevékenység gazdasági jellegét, mivel a „gazdasági tevékenység” fogalma objektív jellegű, és nemcsak az érintett tevékenységek céljától és eredményétől, hanem az érintett gazdasági szereplő által választott finanszírozás módjától is függetlenül alkalmazandó, ideértve a közpénzből kapott támogatások esetét is²⁷.²⁸

22 Az ítélet 30-32. pontjai alapján

23 Lásd vonatkozó ítélkezési gyakorlatot: 2007. június 26-i T-Mobile Austria és társai ítélet, C-284/04, EU:C:2007:381, 33. pont; 2009. október 29-i Bizottság kontra Finnország ítélet, C-246/08, EU:C:2009:671, 36. pont; 2013. június 20-i Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfaehr ítélet, C-219/12, EU:C:2013:413, 16. pont

24 Lásd különösen: 2013. június 20-i Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfaehr ítélet, C-219/12, EU:C:2013:413, 25. pont

25 Lásd ebben az értelemben: 1996. szeptember 26-i Enkler-ítélet, C-230/94, EU:C:1996:352, 27. pont; 2012. július 19-i Rēdlihs-ítélet, C-263/11, EU:C:2012:497, 34. pont

26 Az ítélet 23., 33-36. pontjai alapján

27 Lásd a levonási jog korlátozásának tilalmát illetően: 2005. október 6-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-243/03, EU:C:2005:589, 32. és 33. pont; 2009. április 23-i PARAT Automotive Cabrio ítélet, C-74/08, EU:C:2009:261, 20. és 26. pont).

28 Az ítélet 37-38. pontjai alapján

A mezőgazdasági létesítmények üzemeltetése csak akkor tekinthető az ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtások körébe tartozónak, amennyiben közvetlen kapcsolat áll fenn a nyújtott szolgáltatás és az alapeljárás felperesei által kapott vagy beszedendő üzemeltetési díj között, és amennyiben e díj a szolgáltatás igénybevevői számára nyújtott szolgáltatás ellenében nyújtott valódi ellenszolgáltatást képez. A jelen esetben az alapeljárás felperesei által nyújtott vagy nyújtandó szolgáltatások a mezőgazdasági létesítményeknek és a közúthálózat részét képező bizonyos szakaszoknak a szabad vízfolyás, többek között e létesítmények tisztán tartása révén történő folyamatos biztosítása érdekében történő üzemeltetésében állnak, tehát a 2006/112 irányelv 24. cikke szerinti szolgáltatásnyújtásnak minősülnek, e tevékenység visszatérő jellegének értékelésekor nincs jelentősége azon körülménynek, hogy e tevékenység keretében a közutaknak a szabad vízfolyás biztosítása érdekében történő tisztán tartása jogszabályban előírt kötelezettség, mivel az ilyen körülmény nem kérdőjelezheti meg sem az ilyen tevékenység „szolgáltatásnyújtásnak” történő minősítését, sem pedig az e szolgáltatás és az ellenértéke közötti közvetlen kapcsolatot. Az a tény, hogy az érintett tevékenység abban áll, hogy törvényben ráruházott és törvényben szabályozott közhasznú feladatokat lát el, nem releváns annak értékelésekor, hogy e tevékenység az ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtások körébe tartozik-e²⁹. Sőt ha az érintett tevékenység célja kizárólag és közvetlenül az érintett tagállamra háruló alkotmányos kötelezettség teljesítése is, a nyújtott szolgáltatás és a kapott ellenérték között fennálló közvetlen kapcsolatot akkor sem kérdőjelezi meg kizárólag e tény³⁰. Az alapügyben megállapított többi tényállási elem között sincs olyan, amely befolyásolhatná a nyújtott vagy nyújtandó szolgáltatás és a kapott vagy beszedendő ellenérték között fennálló közvetlen kapcsolatot.³¹

Az alapeljárások felperesei által előírt csekély összegű üzemeltetési díj összege körében a Bíróság utalt arra, hogy az ellenérték fejében teljesített ügyletként való minősítésre tekintettel irreleváns az a tény, hogy a gazdasági ügylet az önköltségi árnál magasabb vagy alacsonyabb áron, következésképpen a szokásos piaci értéknél magasabb vagy alacsonyabb áron valósul-e meg³², e

29 Lásd ebben az értelemben: 2000. szeptember 12-i Bizottság kontra Franciaország ítélet, C-276/97, EU:C:2000:424, 33. pont; 2009. október 29-i Bizottság kontra Finnország ítélet, C-246/08, EU:C:2009:671, 40. pont

30 Lásd ebben az értelemben: 2015. október 29-i Saudaçor-ítélet, C-174/14, EU:C:2015:733, 39. pont

31 Az ítélet 39-41. pontjai alapján

32 Lásd ebben az értelemben: 2005. január 20-i Hotel Scandic Gåsabäck, C-412/03, EU:C:2005:47, 22. pont; 2011. június 9-i Campsa Estaciones de Servicio ítélet, C-285/10, EU:C:2011:381, 25. pont; 2014. március 27-i Le Rayon d'Or ítélet, C-

körülmény nem befolyásolja a teljesített vagy teljesítendő szolgáltatásnyújtás, és az azon átvett vagy beszedendő ellenérték között fennálló közvetlen kapcsolatot, amelynek összegét előzetesen és világosan lefektetett szempontok szerint határozták meg³³. Az alapeljárás felperesei által teljesített vagy teljesítendő, tisztán tartásra irányuló szolgáltatásoknak a rájuk a szabad vízfolyás biztosítása érdekében a mezőgazdasági létesítmények üzemeltetőjeként háruló kötelezettség teljesítésére kell irányulniuk. Az ilyen kötelezettség megnyilvánulhat a körülírt jellegű, tisztán tartásra irányuló, szabályos időközökben teljesített műveletekben, amelyek előzetesen, világosan lefektetett szempontok szerint meghatározott díjazás ellenében történhetnek. Ilyen összefüggések között még a csekély összegű üzemeltetési díj is képezheti az alapeljárás felperesei által az említett létesítmények elhelyezkedése szerinti földterületek tulajdonosai számára nyújtott szolgáltatás ellenértékét^{34 35}.

A Bíróság rámutatott továbbá, hogy a kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a kapott vagy beszedendő díj összege ellenértékként olyan jellegű-e, hogy bizonyítja a nyújtott vagy nyújtandó szolgáltatások és az említett ellenérték közötti közvetlen kapcsolat fennállását, és következésképpen a szolgáltatásnyújtások visszerhes jellegét. Különösen meg kell bizonyosodnia arról, hogy az alapeljárás felperesei által előírt díj nem csak részlegesen ellentételezi a nyújtott vagy nyújtandó szolgáltatásokat, és hogy mértékét nem olyan esetleges más tényezők fennállására tekintettel határozták meg, amelyek adott esetben megkérdőjelezhetik a szolgáltatások és az ellenértékük közötti közvetlen kapcsolat fennállását. Adott esetben a kérdést előterjesztő bíróság feladata megbizonyosodni arról, hogy az alapügyben szereplő ügylet nem teljesen mesterséges, valós gazdasági tartalmat nélkülöző, kizárólag adóelőny megszerzését célzó megállapodás^{36 37}.

A fentiek megfontolások összességére figyelemmel a Bíróság a Kúria által előterjesztett kérdésekre akként válaszolt hogy:

151/13, EU:C:2014:185, 36. és 37. pont

33 Lásd ebben az értelemben: 2015. október 29-i Sudaçor-ítélet, C-174/14, EU:C:2015:733, 36. pont

34 Lásd például: 1994. március 3-i Tolsma-ítélet (C-16/93, EU:C:1994:80, 13. és 14. pont), a 2002. március 21-i Kennemer Golf ítélet (C-174/00, EU:C:2002:200, 39. pont), valamint a 2009. október 6-i SPÖ Landesorganisation Kärnten ítélet (C-267/08, EU:C:2009:619, 19. pont)

35 Az Ítélet 45-48. pontjai alapján

36 Lásd ebben az értelemben: 2011. október 27-i Tanoarch-ítélet, C-504/10, EU:C:2011:707, 51. pont; 2012. július 12-i J. J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard ítélet, C-326/11, EU:C:2012:461, 35. pont

37 Az Ítélet 49-50. pontjai alapján

- „- A 2006/112 irányelv 9. cikkének (1) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló mezőgazdasági létesítményeknek a csak kiegészítő jelleggel ilyen üzletszerű gazdasági tevékenységet végző nonprofit gazdasági társaság által történő üzemeltetése az e rendelkezés szerinti gazdasági tevékenységnek minősül azon körülmény ellenére, hogy egyrészt e létesítményeket jelentős mértékben állami támogatásokból finanszírozták, másrészt pedig üzemeltetésük során csak csekély összegű hasznosítási díjból származó bevételhez jutnak, mivel e díj a tervezett beszédési időszaka okán tartós jellegű.
- A 2006/112 irányelv 24. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az alapügyben szereplőhöz hasonló mezőgazdasági létesítmények üzemeltetése ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtásokban áll, amennyiben közvetlen kapcsolat áll fenn a kapott vagy beszédendő díjjal, feltéve hogy e csekély mértékű díj a nyújtott szolgáltatás ellenértékét képezi, és azon körülmény ellenére, hogy e szolgáltatások jogszabályi kötelezettségek teljesítésének minősülnek. A kérdést előterjesztő bíróság feladata annak vizsgálata, hogy a kapott vagy beszédendő díj összege ellenértékként olyan jellegű-e, hogy bizonyítja a nyújtott vagy nyújtandó szolgáltatások és az említett ellenérték közötti közvetlen kapcsolat fennállását, és következésképpen a szolgáltatásnyújtások visszterhes jellegét. Különösen meg kell bizonyosodnia arról, hogy az alapeljárás felperesei által előírt díj nem csak részlegesen ellentételezi a nyújtott vagy nyújtandó szolgáltatásokat, és hogy mértékét nem olyan esetleges más tényezők fennállására tekintettel határozták meg, amelyek adott esetben megkérdőjelezhetik a szolgáltatások és az ellenértékük közötti közvetlen kapcsolat fennállását.”³⁸

Hivatkozások:

- A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv HL 2006. L 347., 1. o. vagy

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=celex%3A32006L0112> (2016. 11. 25.)

- A Bíróság Ítélete (C-263/15. sz. ügy)
<http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=179461&pageIndex=0&doclang=HU&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=884031> (2016. 11. 25.)